

Sygn. akt **VIII Ua 45/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Szmajduch
Sędziowie:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek (spr.) SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2014r. w Gliwicach

sprawy z odwołania A. L. (L.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej

na skutek apelacji odwołującego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 25 sierpnia 2014 r. **sygn. akt** VI U 29/14

oddala apelację.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek (spr.) (-) SSO Mariola Szmajduch (-) SSO Janina Kościelniak

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Ua 45/14

UZASADNIENIE

Ubezpieczony A. L. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 11 grudnia 2013 roku, mocą której odmówiono mu prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z pogorszeniem stanu zdrowia w następstwie choroby zawodowej – uszkodzenia słuchu.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniósł o oddalenie odwołania, wskazując, iż zaskarżona decyzja została wydana na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika oraz komisji lekarskiej, w których orzeczeniach stwierdzono, że procentowy uszczerbek na zdrowiu pozostaje bez zmian i nadal wynosi 30%.

Wyrokiem z dnia 25 sierpnia 2014r. Sąd Rejonowy w Gliwicach VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

Sąd I instancji ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony, zatrudniony w latach 1967-1997 w Hucie (...) w Z., a od 1997 do 1998r. w Zakładach (...) SA w Z., obecnie nie pozostaje w zatrudnieniu.

Decyzją Powiatowego Inspektora Sanitarnego w G. z dnia 15 marca 2000 roku nr H./4050-108/00 stwierdzono u ubezpieczonego chorobę zawodową – uszkodzenie słuchu wywołane działaniem hałasu. W uzasadnieniu podano, że ubezpieczony podczas zatrudniania był narażony na czynnik szkodliwy w postaci hałasu o zmiennym poziomie, w granicach 80-85-88-91 dBA, w zależności od rodzaju i natężenia produkcji.

Orzeczeniem z dnia 18 kwietnia 2000 roku Lekarz Orzecznik ZUS ustalił u ubezpieczonego 15% stałego uszczerbku na zdrowiu w związku z chorobą zawodową. Przy ustalaniu uszczerbku na zdrowiu zastosowano załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 17 października 1975 roku w sprawie zasad i trybu orzekania o uszczerbku na zdrowiu oraz wypłacania świadczeń z tytułu wypadków przy pracy, w drodze do pracy i z pracy oraz z tytułu chorób zawodowych (Dz.U.1975.36.199). Uszczerbek na zdrowiu ustalono na podstawie poz. 41 tabeli.

Decyzją z dnia 25 kwietnia 2000 roku organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 5.527,50 złotych za 15% uszczerbku na zdrowiu w związku z chorobą zawodową.

Orzeczeniem z dnia 18 kwietnia 2003 roku Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził u ubezpieczonego pogorszenie stanu zdrowia w związku z chorobą zawodową o dalsze 15% uszczerbku na zdrowiu i ustalił łączny uszczerbek na zdrowiu w wysokości 30%. Wysokość uszczerbku na zdrowiu ustalona została na podstawie pozycji 42 tabeli załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. z 2013 roku, Nr 954) – zwanym dalej załącznikiem.

Decyzją z dnia 25 kwietnia 2003 roku organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 5.115 złotych za dalsze 15% uszczerbku na zdrowiu w związku z chorobą zawodową.

Orzeczeniem z dnia 12 maja 2010 roku Lekarz Orzecznik ZUS ustalił, że procentowy uszczerbek na zdrowiu w wysokości nie uległ pogorszeniu i nadal wynosi 30%.

Orzeczeniem z dnia 26 listopada 2013 roku Lekarz Orzecznik ZUS nie stwierdził u ubezpieczonego pogorszenia stanu zdrowia w związku z chorobą zawodową.

Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 5 grudnia 2013 roku stwierdziła, podobnie jak lekarz orzecznik, że procentowy uszczerbek na zdrowiu w wysokości nie uległ pogorszeniu i nadal wynosi 30%.

Zaskarżoną decyzją z dnia 11 grudnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia stanu zdrowia w następstwie choroby zawodowej – uszkodzenia słuchu.

Sąd I instancji w oparciu o opinię biegłego sądowego laryngologa, której wnioski w całości podzielił, rozpoznał u ubezpieczonego obustronny trwały ubytek słuchu typu odbiorczego spowodowany hałasem oraz szumy uszne (na podstawie wywiadu). Biegła wskazała, że uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego w związku z chorobą zawodową nie uległ pogorszeniu i wynosi nadal 30%; jest ubytkiem stacjonarnym i nie ulega ani poprawie, ani pogorszeniu z upływem czasu po ustaniu zatrudnienia w hałasie ponadnormatywnym. Biegła dodała, iż w przeprowadzonym badaniu audiometrycznym ubytek słuchu ubezpieczonego jest większy, ale nie może to być podstawą do zmiany procentowego uszczerbku na zdrowiu, bowiem ubezpieczony aktualnie nie pracuje zawodowo a narażenie na hałas

ponadnormatywny ustalo w 1998 roku. Tym samym, pogorszenie sluchu nie jest wynikiem choroby zawodowej. W ocenie bieglej, pogorszenie to spowodowane jest czynnikami pozazawodowymi np. presbyacis, socjoacis i chorobami przewleklymi.

Strony nie kwestionowaly opinii bieglej sadowej.

Sad oddalil wniosek ubezpieczonego w zakresie dopuszczenia dowodu z opinii kolejnego bieglego sadowego, gdyz zgromadzony w sprawie material dowodowy byl wystarczajacy do rozstrzygnięcia sprawy, odwołujacy nie kwestionowal opinii bieglej, a zgodnie z utrwalona linia orzecznicza samo niezadowolenie strony z oceny przedstawionej przez bieglych nie uzasadnia potrzeby dopuszczenia przez sad dowodu z opinii innych bieglych (wyrok Sadu Apelacyjnego w Bialymstoku z dnia 12 maja 2009 roku III AUa 270/09, OSAB 2010/1/58-64; wyrok Sadu Najwyzszego z dnia 12 kwietnia 2012 roku I UK 352/11, LEX nr 1224674; wyrok Sadu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 11 wrzesnia 2012 roku I ACa 296/12, LEX nr 1220463).

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sad Rejonowy zwazyl, iz odwołanie nie zaslugiwalo na uwzględnienie.

Sad rozważania prawne rozpoczel od powolania art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 30 pazdziernika 2002 roku o ubezpieczeniu spolecznym z tytul wypadkow przy pracy i chorob zawodowych (Dz.U. z 2009 roku, Nr 167, poz. 1322 ze zm.), zgodnie z ktorym skutek pogorszenia sie stanu zdrowia staly lub dlugotrwalu uszczerbek na zdrowiu będucy następstwem wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, ktory byl podstawa przyznania jednorazowego odszkodowania, ulegnie zwiekszeniu co najmniej o 10 punktow procentowych, jednorazowe odszkodowanie zwieksza sie o 20% przecietnego wynagrodzenia za kazdy procent uszczerbku na zdrowiu przewyzszajacy procent, wedlug ktorego ustalone bylo odszkodowanie, z zastrzezeniem art. 55 ust. 2.

Dalej wskazal na art. 49a ust. 3 ww. ustawy, po myśli ktorego do spraw o świadczenia z tytul uszczerbku na zdrowiu stwierdzonego po dniu 31 grudnia 2002 roku, a spowodowanego chorobą zawodową powstała w zatrudnieniu lub podczas prowadzenia pozarolniczej dzialalności lub wspolpracy przy jej prowadzeniu, narażajacych na tę chorobę, ktore ustalono przed dniem 1 stycznia 2003 roku, stosuje sie przepisy obowiazujace w dniu ustanienia tego zatrudnienia lub dzialalności (wspolpracy). tj. w przedmiotowej sprawie przepisy ustawy z dnia 12 czerwca 1975 roku o świadczeniach z tytul wypadkow przy pracy i chorob zawodowych (jednolity tekst: Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144 ze zm.).

Sad I instancji podkreslil, iz okolicznosciami bezspornymi w sprawie sa: ustanienie zatrudnienia ubezpieczonego w warunkach narażenia na ponadnormatywny halas w 1998r. oraz stwierdzenie u ubezpieczonego przez Powiatowego Inspektora Sanitarnego w G. decyzja z dnia 15 marca 2000r. choroby zawodowej – uszkodzenie sluchu wywolane dzialaniem halasu. Po ustanieniu zatrudnienia ubezpieczony nie byl narażony na czynnik szkodliwy w warunkach pracy.

Na podstawie zgromadzonego materialu dowodowego Sad Rejonowy uznal, iz ubytek sluchu ubezpieczonego jest aktualnie wiekszy, ale nie moze to byc podstawa do zmiany procentowego uszczerbku na zdrowiu w związku z chorobą zawodową, gdyz pogorszenie sluchu nie jest wynikiem choroby zawodowej, ale spowodowane jest czynnikami pozazawodowymi.

Apelacje od wyroku Sadu I instancji zlozil ubezpieczony, zaskarżajacy wyrok w calosci i domagajacy sie przyznania jednorazowego odszkodowania w związku z pogorszeniem sie sluchu – zwiekszeniem ubytku sluchu - w kwocie 10950 zl., tymczasem jak wywodzil odwołujacy, Sad i biegla nieslusznie uznala, iz nie nastapila zmiana stanu zdrowia.

Sad Okregowy zwazyl co nastepuję:

Apelacja ubezpieczonego nie zasluguje na uwzględnienie.

Sąd II instancji rozpoznając apelację, rozważył na nowo cały zebrany w sprawie materiał dowodowy, dokonał samodzielnej i swobodnej oceny, w tym oceny zgromadzonych w postępowaniu przed sądami obu instancji dowodów i uznał, iż Sąd Rejonowy w prawidłowo ustalonym stanie faktycznym wydał prawidłowy wyrok.

Apelacja ubezpieczonego nie zasłużyła na uwzględnienie, ponieważ nie zawierała żadnych argumentów, które mogłyby podważyć prawidłowe ustalenia dokonane przez sąd I instancji. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy wyjaśnił bowiem w toku przeprowadzonego postępowania wszystkie istotne okoliczności mające wpływ na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy, w szczególności Sąd ten przeprowadził w sprawie wyczerpujące postępowanie dowodowe, korzystając przy tym z opinii biegłego lekarza specjalisty z zakresu audiologii i laryngologii, a wnioski, które wywiódł z tej opinii były przy tym w pełni uzasadnione i w niczym nie naruszały zasady swobodnej oceny dowodów.

Wobec uznania zgromadzonego w postępowaniu pierwszoinstancyjnym materiału dowodowego za wyczerpujący, Sąd II instancji w całości podzielił ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji i przyjął je za własne.

W szczególności Sąd Okręgowy podzielił w całości wnioski płynące z wydanej w sprawie opinii biegłej, uznając je za rzetelne i miarodajne. Biegła sporządziła przedmiotową opinię na podstawie zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej i następnie w oparciu o analizę tej dokumentacji oraz na podstawie bezpośredniego badania ubezpieczonego, w tym badania audiometrycznego, dokonała rozpoznania obustronnego trwałego ubytku słuchu typu odbiorczego spowodowanego hałasem i uznała, iż nie nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia.

W szczególności wbrew twierdzeniu odwołującego podniesionego w apelacji odnośnie nieuwzględnienia przez biegłą oraz Sąd Rejonowy wyników audiogramu, z którego wynika, iż ubytek słuchu u ubezpieczonego uległ zwiększeniu, to podnieść należy, że zarówno biegła jak i Sąd I instancji nie negował samych wyników badania i faktu pogorszenia się słuchu, przeciwnie uznano tę okoliczność za bezsporną w sprawie, a jedynie przyczynienie się choroby zawodowej do zwiększenia się tego ubytku. Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy wobec ustania zatrudnienia odwołującego w narażeniu na hałas ponadnormatywny w roku 1998 i wobec faktu, iż obecnie odwołujący nie pracuje, a zwłaszcza biorąc pod uwagę ocenę biegłej, która wprost wskazuje iż przyczyną pogorszenia się słuchu są czynniki pozazawodowe – presbycusis, socjoacusis, choroby przewlekłe, to niewątpliwie brak było podstaw do zwiększenia wcześniej ustalonego orzeczeniem komisji lekarskiej i decyzją ZUS 30% uszczerbku na zdrowia.

Nie budzi wątpliwości Sądu, iż wnioski wyżej omówionej opinii są logiczne i znajdują odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym, a w konsekwencji opinia to mogła stanowić podstawę do stanowczego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Dodać należy również, iż prawidłowym było oddalenie przez Sąd Rejonowy wniosku dowodowego o powołanie kolejnego biegłego, jako niezasadnego i niezawierającego żadnych konkretnych zarzutów w stosunku do wydanej w sprawie opinii, co zostało dostatecznie uzasadnione powołanym orzecnictwem Sądu Najwyższego i sądów powszechnych.

Odnośnie wskazanych przez Sąd I instancji przepisów intertemporalnych, wskazać należy, iż po myśli art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 roku, Nr 167, poz. 1322 ze zm.), osobom, którym przed dniem wejścia w życie ustawy wypłacono jednorazowe odszkodowanie, a po tym dniu nastąpiło pogorszenie ich stanu zdrowia, będące następstwem choroby zawodowej lub wypadku, z tytułu którego wypłacono już odszkodowanie, zwiększa się to odszkodowanie według zasad określonych w art. 12 ust. 2-4.

Konkludując, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że Sąd I instancji zasadnie przyjął brak spełnienia przez ubezpieczonego przesłanki wynikającej z art. 12 ust. 2 u.u.w. tj. pogorszenia się stanu zdrowia ubezpieczonego będącego następstwem wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, dającego prawo do zwiększenia przyznanego jednorazowego odszkodowania. Podkreślić należy, iż w myśl powołanego przepisu, nie każde pogorszenie stanu zdrowia ubezpieczonego, który uprzednio uległ wypadkowi przy pracy, daje prawo do zwiększenia jednorazowego

odszkodowania, a jedynie takie które spowoduje zwiększenie uszczerbku na zdrowiu o co najmniej 10%. Tymczasem odnosząc powyższe wywody do niniejszego postępowania, uszczerbek na zdrowiu stwierdzony u ubezpieczonego nie uległ zwiększeniu nawet o 1 punkt procentowy, zatem nie można mówić o jakimkolwiek pogorszeniu się stanu zdrowia.

Dlatego też, opierając się na treści art. 385 k.p.c., Sąd Okręgowy apelację oddalił, nie znajdując jakichkolwiek podstaw do jej uwzględnienia.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek (spr.) (-) SSO Mariola Szmajduch (-) SSO Janina Kościelniak

Sędzia Przewodniczący Sędzia